

รูปแบบ เส้นโซค และเวลา ของดวงวิญญาณที่อยู่อย่างใกล้ชิดอย่างมากตลอดทุกวงจร

วันนี้ ในเวลาอมฤต ในขณะที่เห็นและเฉลิมฉลองการพบปะที่แสนหวานขึ้นกับลูก ๆ ในทั้งสี่ทิศ บัพและดาตาสนทนากันในสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะ ท่านสนทนากันในเรื่องใด? พวกท่านกำลังมองดูที่รูปแบบของชาติเกิดที่สูงส่งของลูกทุกคนและมองดูที่เวลาด้วยเช่นกัน นั่นคือช่วงเวลาของการเกิดของพวกเขา ชีวิตในยุคบรรจบพบกันในปัจจุบันและชีวิตในอนาคตของลูกแต่ละคนตั้งอยู่บนฐานของเวลาและรูปของการเกิดของพวกเขา บาบามองเห็นรูปใดของพวกเขา? จากช่วงเวลาที่พวกเขาถือกำเนิด พวกเขามีประกายของพลัง ของชกดี นั่นคือที่ก่อนหน้านี้ได้แยกจากกัน (วิโยคะ) แล้วพวกเขาได้รับโซคของการเชื่อมโยง (โยคะ) อีกครั้งหนึ่ง พวกเขามีรูปของความกระตือรือร้นและกระหายต่อความรู้ ต่อการทำงานรับใช้ และจากช่วงเวลาที่พวกเขามา พวกเขามีรูปของความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัสด้วยเช่นกัน เส้นโซคใดที่มาพร้อมกับสิ่งนั้น? สิ่งนั้นคือเส้นโซคของการเป็นผู้ประทานพร ของการมีความกล้าหาญและความกระตือรือร้น และของการเคลื่อนไปบนพื้นฐานของการได้รับความร่วมมือจากช่วงเวลาที่เกิดมา ในทำนองเดียวกัน บาบามองดูที่เวลาด้วยเช่นกัน ดูว่าสติปัญญาของลูกมีศรัทธาในหนึ่งวินาทีหรือไม่ ดูว่าลูกได้พัฒนาศรัทธาหลังจากที่ได้รับเจ็ดบทเรียนแล้วหรือไม่ หรือว่าลูกจะใช้เวลานานมากกว่านั้น ดูว่าสติปัญญาของลูกมีศรัทธาหลังจากที่ทราบกันระหว่างความศรัทธาและความสงสัยหรือไม่ หรือว่าลูกยังคงรบรออยู่ในขณะที่ลูกเคลื่อนไป การมีศรัทธาในหนึ่งวินาทีหมายถึง การอยู่ท่ามกลางบรรดาผู้ที่อยู่เหนือด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว อันดับสองคือของผู้ที่ไปอยู่เหนือด้วยคำพูดที่สูงส่ง อันดับสามคือของผู้ที่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่หลังจากที่ค้นพบคุณค่าของการต่อรองของนักธุรกิจ อันดับสี่ของผู้ที่อยู่บนพื้นฐานของการบรรลุผลเล็ก ๆ น้อยของพวกเขา ความรัก ความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลง มีศรัทธาในช่วงขณะหนึ่งและมีความสงสัยในขณะต่อมา วันนี้บัพและดาตา มองดูและสนทนากันถึงประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดของลูก ๆ ว่าชีวิตที่ได้ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ของลูกเป็นชีวิตของการเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่าเสมอหรือไม่ ของการเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังหรือไม่ ของการเป็นตัวของตัวเองประสบการณ์ผ่านการบรรลุผลของลูกอย่างสม่าเสมอหรือไม่ ลูกได้นำชีวิตของลูกไปสู่ความเพียรพยายามหรือไม่ หรือว่าลูกได้นำชีวิตของลูกไปสู่ที่มีการขึ้นและการลงอย่างสม่าเสมอหรือไม่ พื้นฐานของชีวิตทั้งสามประเภททั้งหมดเหล่านี้ คือ รูป เส้นโซค และเวลา

ลูกรู้ถึงรูป เส้นโซค และเวลาของดวงวิญญาณที่อยู่ใกล้ชิดที่สุดและที่มีโซคหลายล้านเท่าในทุกวงจรหรือไม่? ดวงวิญญาณเช่นนั้นมาเป็นของพ่อภายในหนึ่งวินาที บนพื้นฐานของการทักซิง (สัมผัส) พวกเขาได้รับโซคของพวกเขาในวงจรที่แล้ว พวกเขาจะมีประสบการณ์มาตั้งแต่เกิดว่าพวกเขาไม่ต้องกลายมาเป็นบราห์มิน แต่ที่พวกเขาได้เป็นบราห์มินมาก่อนหน้าแล้ว และก็เป็นในเวลา นี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาจะมีความรู้สึกของการเป็นของสิ่งนี้ภายในหนึ่งวินาที ขณะที่พวกเขาเห็นบาบา พวกเขาก็รับรู้ได้ รูปและเส้นโซคของผู้ที่ใช้เวลามากจะเป็นเช่นไร? รูปของผู้ที่อยู่ในอันดับหนึ่งจะเป็นเช่นไร ที่เพิ่งบอกตอนนี้? จากช่วงเวลาของการเกิดมาของพวกเขา พวกเขาได้รับสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด ในทำนองเดียวกันพวกเขาได้รับสิทธิ์ที่จะมีประสบการณ์แต่ละรูปและในทุกรูปแบบ เช่นเดียวกับที่ต้นไม้ทั้งต้นแผ่อยู่ในเมล็ด ดังนั้นเช่นกันดวงวิญญาณที่สำคัญที่สุด ดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดกับพ่อ ดวงวิญญาณที่เข้ามาในช่วงระยะแรก จะสัมผัสกับสมบัติที่มีค่าในทุกรูปแบบของการบรรลุผลในทันทีที่พวกเขา มา พวกเขาจะสัมผัสรูปนั้นว่าเป็นรูปดั้งเดิมของพวกเขา การสัมผัสกับความสุขและไม่ได้สัมผัสกับความสงบ หรือการสัมผัสกับความสงบและไม่ได้สัมผัสกับความสุขหรือพลัง ไม่ใช่ประสบการณ์ของผู้ที่มาในช่วงแรก พวกเขาประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาภายในหนึ่งวินาที นี่เป็นเวลาและรูปของพวกเขา

เส้นโซคของพวกเขาจะเป็นอย่างไร? พวกเขาจะไม่มีความคิดแม้แต่น้อยว่าสติปัญญาของพวกเขา มีศรัทธาแล้วหรือยัง หรือว่าพวกเขายังต้องพัฒนาศรัทธาขึ้นมา แต่พวกเขาจะมีเส้นโซคของสติปัญญาของพวกเขาที่มีศรัทธาอย่างเป็นธรรมชาติจากช่วงเวลาที่เขาเกิดมา พวกเขาจะไม่เข้าไปสู่รายละเอียดของ “อย่างไร?” หรือ “อย่างนี้หรืออย่างนั้น” แต่จะมีศรัทธาอย่างเป็นธรรมชาติ พวกเขาจะไม่มีคำถามที่ว่าพัฒนาศรัทธาขึ้นมาได้อย่างไร ดวงวิญญาณอื่นเช่นกันจะสามารถมองเห็นเส้นของศรัทธาที่ไม่ขาดตอนตลอดทั้งชีวิตของพวกเขา เส้นโซคของศรัทธาของพวกเขาจะสม่าเสมอและไม่ขาดตอนในบางครั้ง ดิลกแห่งชัยชนะจะเห็นได้บนหน้าผากอย่างสม่าเสมอ นั่นคือในจิตสำนึกของผู้ที่มีเส้นโซคเช่นนั้น เช่นที่รูปในอนาคตของบราห์มินที่ได้วาดไว้ในภาพของศรีภุชณะ ซึ่งเป็นผู้ที่มีมโนภาพจากช่วงเวลาของการเกิด ดังนั้นเช่นกันจากช่วงเวลาของการเกิด ผู้ที่มีโซคนี้จะมโนภาพของความรับผิดชอบของงานรับใช้และจะเล่นกับเพชรพลอยของความรู้อย่างสม่าเสมอ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะนำชีวิตไปในที่ซึ่งพวกเขาจะแกว่งชิงช้าของการจดจำระลึกถึงและในความสุขออย่างสม่าเสมอ ในทุกหน้าที่ที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะมีประสบการณ์ว่ามีของ

พรอยู่เหนือพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ในทุกกิจกรรมตลอดทั้งวัน พวกเขาจะสัมผัสกับความเป็นมิตรและความใกล้ชิดในทุกความสัมพันธ์และสัมผัสกับมิตรในรูปที่มีตัวตนด้วยเช่นกัน พวกเขาจะเป็นโยคีที่ง่ายตายและเป็นธรรมชาติ เหล่านี้เป็นเครื่องชี้บอกถึงผู้ที่เป็อันดับหนึ่ง ในรูป เส้นโซค และเวลา เวลานั้นจึงตรวจสอบตนเอง มีรูป เส้นโซค และเวลา ในอันดับหนึ่งมากเท่าไร? แปด หรือ 108? ลูกแต่ละคนมีเลขใด? ลูกยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกผู้ที่มาสุดท้ายสามารถไปได้อย่างรวดเร็ว ยังมีห้องสำหรับการเปลี่ยนแปลง บอร์ด “สายเกินไป” ยังไม่ยกขึ้นมาประกาศ ผู้ที่เพียรพยายามอย่างแผ่ตัว ผู้ที่เพียรพยายามด้วยใจเดียวที่มุ่งมั่นทั้งวันและคืน สามารถใช้การกระโดดสูงนี้ ดังนั้นใช้โอกาสในลือตเตอร์ของการเพียรพยายามที่จะทำให้โซคของลูกเป็นโซคที่สำคัญที่สุด และลูกอาจจะมิชยต่อสิ่งนั้น ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? นี่เป็นโอกาสสุดท้ายของลูก ดังนั้นจงปล่อยให้อดิดเป็นอดิดและทำให้อนาคตของตนเองสูงส่ง เหตุนี้เองบัพตาต่ายคงให้ออกาสกับทุกคน อย่าได้พำร่ำบ่นในภายหลังและพูดว่าลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ แต่ไม่ได้ทำสิ่งนี้เพราะลูกไม่มีเวลาหรือเป็นเพราะสถานการณ์ไม่ถูกต้องเหมาะสม แม้กระทั่งเวลานี้มือแห่งความเมตตาของพ่อที่มีความเมตตาอยู่เหนือลูกทุกคน ดังนั้นมีความเมตตาต่อตนเอง อัจชะ

ถึงผู้ที่สัมผัสว่ามีที่ใหพรของพ่ออยู่เหนือพวกเขา ถึงผู้ที่มีความเมตตาต่อตนเองและผู้อื่น ถึงผู้ที่เป็นโยคีอย่างสม่ำเสมอ ผู้มีเส้นของศรัทธาในสติปัญญาที่สม่ำเสมอและไม่ขาดตอน ถึงผู้ที่มีตล็กแห่งชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีมกฏจากช่วงเวลาที่พักพวกเขาเกิดมา ถึงลูกที่นั้อยู่บนบัลลังก์หัวใจ บัพตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสต

บัพตาตาพบกลุ่ม

1. สภาพของการอยู่เหนือโดยการอยู่อย่างตระหนักถึงดินแดนดั้งเดิมและรูปดั้งเดิม

ลูกจดจำสภาพของลูก ของรูปดั้งเดิมของลูก และดินแดนดั้งเดิมของลูกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? เมื่อลูกอยู่อย่างมีการตระหนักถึงโลกที่ไม่มีตัวตนและรูปที่ไม่มีตัวตนของลูกแล้ว แม้ว่าลูกต้องอยู่ในโลกเก่านี้ ลูกสามารถที่จะกลับมาเติมไปด้วยความรักและละวางอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่ได้เป็นของโลกลนี้อีกต่อไปแล้ว ลูกเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนผู้ที่ได้จุดอวตารลงมาที่นี่เพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ ผู้ที่อวตารลงมาจะจดจำอะไร? พวกเขาจะจดจำหน้าที่ที่พวกเขาได้จุดลงมา ผู้ที่อวตารลงมาเกิดได้จุดลงมาเพื่อก่อตั้งศาสนา ดังนั้นเมื่อลูกทุกคนเป็นอวตารที่ได้จุดลงมาเกิดด้วยเช่นกัน ลูกจะจดจำสิ่งใดอยู่เสมอ? หน้าที่ของการก่อตั้งศาสนา ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ถูกต้องมีศีลธรรมที่ซ่อนแะอยู่ในงานของการก่อตั้งศาสนาอย่างสม่ำเสมอ และดังนั้นลูกเป็นอวตารของพลัง (ชัคติ) ใช่หรือไม่? ลูกทุกคนคือชัคติที่ได้อวตารลงมา พันดาวาสมีรูปแบบของชัคติด้วยเช่นกัน เช่นที่ผู้เดียวเป็นผู้ทรงพลังอำนาจผู้เดียวที่มีทุกพลัง และผู้อื่นทั้งหมดเป็นเพียงชัคติ ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นอวตารของพลัง ถ้าลูกเพียงแค่จดจำสิ่งนี้ ลูกสามารถสัมผัสกับชีวิตที่หวานชื่นเช่นนั้น เราไม่ได้เป็นของดินแดนแห่งความตายนี้แต่เราเป็นอวตาร หากลูกเพียงจดจำสิ่งเล็กน้อยๆนี้ ลูกสามารถอยู่เหนือได้ หากลูกไม่พิจารณาตนเองว่าเป็นอวตาร แต่เป็นผู้ครองเรือนแล้ว เกวียนของชีวิตของลูกจะติดอยู่ในโคลน ผู้ครองเรือนหมายถึงผู้ที่มีสภาพของการมีภาระ ในขณะที่ผู้ที่อวตารเป็นผู้ที่เบาบายอย่างสมบูรณ์ คนหนึ่งติดกับและอีกคนหนึ่งละวางอย่างสมบูรณ์ หากลูกกลับมาติดอยู่ในการควงหมุนของการเป็นผู้ครองเรือนในบางครั้งและเป็นอวตารในบางครั้ง ลูกจะสัมผัสกับชีวิตที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกันที่เต็มไปด้วยความสุขที่มหัศจรรย์นี้เพียงแค่บางครั้งเท่านั้นไม่ใช่ตลอดเวลา ลูกจะไม่ได้รับวันแห่งความสุขเช่นนั้นอีกครั้ง แต่ละวันของยุคบรรจบพบกันมีความนารักอย่างที่สุด ดังนั้นลูกใช้วันที่น่ารักของยุคบรรจบพบกันนี้อย่างไร? ลูกใช้วันเหล่านั้นไปในทางที่มีคุณค่าหรือใช้ไปในทางที่ธรรมดา? แต่ละวินาทีที่มีคุณค่า – ลูกรู้ถึงคุณค่านั้นหรือไม่? รางวัลที่สูงส่งของ 5000 ปีขึ้นอยู่กับช่วงเวลาเพียงไม่กี่นาทีเหล่านี้ และดังนั้นลูกควรใช้ช่วงเวลาที่มีคุณค่าเหล่านี้ไปในทางที่มีคุณค่า การใช้เวลาไปในทางที่ธรรมดาหมายถึงการทำให้คุณค่าของเพชรพลอยเป็นเช่นเดียวกับก้อนหิน หากลูกสูญเสียเวลาของลูก ลูกกำลังใช้เพชรพลอยของลูกอย่างเช่นหิน คุณค่าของเวลาหมายถึงคุณค่าของตนเอง ลูกอย่างแน่นอนสำนึกถึงคุณค่าของเวลา แต่การปฏิบัติตนอย่างเป็นตัวของการสำนึกถึงคุณค่าของเวลานั้นเป็นเรื่องที่ลูกต้องให้ความสนใจ มีสิ่งใดที่ลูกยังไม่สามารถประสบความสำเร็จในเวลาเพียงแค่หนึ่งวินาทีของยุคบรรจบพบกันหรือไม่? ภายในหนึ่งวินาทีลูกสามารถออกจากที่นี่และท่องทั่วไปในทั่วทั้งสี่ดินแดนแล้วกลับมา ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกไม่ได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับเรื่องเล็กน้อยๆใช่หรือไม่? เวลานั้นจึงกระโดดสูง! เวลาของการเคลื่อนไหวไปอย่างช้าๆเวลาหนึ่งจับสั้นแล้ว วัยเด็กเป็นช่วงเวลาของพฤติกรรมที่ซุกซน ความซุกซนในวัยเด็กทำให้สนุกสนานด้วยเช่นกัน แต่ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งจะเหมาะสมหรือไม่ที่จะมีความซุกซนหลังจากที่ลูกได้โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว วัยเด็กของลูกได้ผ่านไปแล้วและเวลานี้ลูกได้มาถึงสภาพของการเกษียรของลูก ความซุกซนนี้ดูเหมือนจะไม่เหมาะสมอีกต่อไป ในช่วงเวลาของสภาพของการเกษียรของลูก ลูกมีเพียงหนึ่งงานที่เหลืออยู่ และนั่นคือการจดจำระลึกถึงพ่อและทำงานรับใช้ แม้ในขณะที่

ลูกนอนหลับจะมีการจดจำระยะถึงและงานรับใช้ สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าเป็นสภาพของการเกษียณ ถ้าแม้กระทั่งเวลานี้ลูกยังมีด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะหรือสัมผัสของวัยเด็ก ก็จงจับสิ่งเหล่านั้นในเวลานี้! การพูดว่าลูกมีบ่วงพันธะบางอย่างหรือถามว่าลูกควรทำอะไร หรือลูกควรทำอะไร สิ่งนี้เป็นเหมือนความชุกชอนของวัยเด็ก วันเวลาเหล่านั้นได้จบลงแล้ว? เมื่อลูกไม่สำนึกว่าตนเองเป็นผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม อดีต ปัจจุบัน อนาคต (ตริกาลดาชิ) ลูกก็จะถามว่า ฉันจะอย่างไร? อย่าได้สูญเสียเวลาอีกต่อไปในสิ่งนี้ “มันควรจะเกิดขึ้นเช่นนี้ แต่...” “ฉันต้องการที่จะทำสิ่งนี้ แต่ฉันไม่สามารถที่จะทำได้” ฯลฯ ทั้งหมดนี้เป็นเกมของวัยเด็กที่ในเวลานี้ควรจะจบสิ้นลง เวลานี้เฉลิมฉลองพิธีของความสมบูรณ์พร้อม อัจชะ

2. การพิจารณาตนเองเป็นทาส (ผู้ดูแลผลประโยชน์) คือการมีประสบการณ์กับสภาพที่มีพลัง

ลูกทุกคนเคลื่อนไหวไปในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นทาสหรือไม่? ทาสคือผู้ที่เบาสบายอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ผู้ครองเรือนคือผู้ที่แบกภาระอย่างสม่ำเสมอ หากลูกเป็นผู้ครองเรือนลูกจะอยู่ในสภาพของการลงมา ในขณะที่ถ้าลูกเป็นทาสลูกจะอยู่ในสภาพของการขึ้นไป ทาสเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือพวกเขาอยู่เหนือความกังวลประเภทต่างๆ พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งทางจิตของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร พวกเขาจะอยู่อย่างเบาสบายและละวางอย่างสม่ำเสมอและไม่แม้กระทั่งจะได้รับอิทธิพลจากบรรยากาศ เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ครองเรือน คำถามของ “ทำไม?” และ “อะไร?” ฯลฯ จะเกิดขึ้น เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นทาส ลูกสามารถที่จะใส่จุดฟูลสตอป การใส่จุดฟูลสตอปหมายถึงการสัมผัสกับสภาพที่ทรงพลัง

3. เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกเป็นเช่นเดียวกับองค์ (ผู้ที่ไม่สั่นคลอน) ทำให้รากฐานของศรัทธาของลูกแข็งแรง

ลูกทุกคนไม่สั่นคลอนเช่นเดียวกับองค์หรือไม่? ลูกสามารถที่จะอยู่อย่างไม่สั่นคลอนในทุกรูปแบบของความปั่นป่วนของมายาหรือไม่? ไม่ควรจะมีการจุ่มใจของมายาที่สามารถทำให้ลูกสั่นคลอนได้ สภาพของลูกสั่นคลอนอันเนื่องมาจากสาเหตุใด? สภาพของลูกสั่นคลอนเมื่อรากฐานของศรัทธาของลูกไม่แข็งแรง เมื่อลูกมีศรัทธาว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ และมีคุณประโยชน์ในทุกสถานการณ์แล้ว ไม่ว่าพายุจะมามากมายเพียงใด สิ่งเหล่านั้นจะไม่สามารถมาเขย่าให้ลูกสั่นคลอนได้ เวลานี้ทำให้รากฐานของศรัทธาของลูกแข็งแรงโดยการรดน้ำแก่ศรัทธานั้นด้วยความพยายามอย่างจริงจัง และลูกจะอยู่อย่างไม่สั่นคลอนอยู่เสมอ เหมือนกับองค์ แล้วลูกจะไม่พิจารณาการจุ่มใจของมายาใด ๆ ว่าเป็นการจุ่มใจ เวลาของการสั่นคลอนขณะนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว หากลูกยังเฝ้าแต่สั่นคลอนแม้กระทั่งเวลานี้แล้วลูกจะสั่นคลอนในช่วงเวลาของข้อสอบสุดท้ายด้วยเช่นกันและจะสอบตกเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นเสริมสร้างสัมผัสของสำนึกให้แข็งแรง จดจำอย่างสม่ำเสมอว่าอนุสรณ์ขององค์คืออนุสรณ์ของลูกและลูกจะได้รับผลกำไร

4. สภาพที่สม่ำเสมอ ในการที่จะทำให้ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นของลูกมีความสม่ำเสมอ

ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นของลูกมีความมั่นคงอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? เมื่อสภาพของลูกมั่นคง ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นก็จะมั่นคงอยู่เสมอด้วยเช่นกัน พวกเขาจะไม่ขึ้น ๆ ลง ๆ อะไรคือเหตุผลที่บางครั้งมีความกล้าหาญและความกระตือรือร้นมาก และบางครั้งก็มึนน้อย? สิ่งนี้เป็นเพราะลูกไม่มีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เบื้องหน้าลูก หรือในสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอ ปัจจุบันการบรรลุผลเพียงชั่วคราวนำมาซึ่งความกล้าหาญและความกระตือรือร้น ในขณะที่การบรรลุผลของทุกสิ่งนี้เป็นไปตลอดเวลา และดังนั้นเก็บรายการของการบรรลุผลทั้งหมดของลูกไว้เบื้องหน้าลูกตลอดเวลา เมื่อการบรรลุผลของลูกมั่นคงไม่สั่นคลอน ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นของลูกก็ควรจะเป็นเช่นเดียวกันด้วย ใครที่จะมีสัมผัสที่ชุกชอนของการปล่อยใจให้จิตใจชุกชอนหรือปล่อยให้สภาพของพวกเขาสั่นคลอนแทนที่จะทำให้มันมั่นคง? ลูกคือดวงวิญญาณที่เก่าแก่ที่สุดและมีประสบการณ์มากที่สุดในทั้งโลก ดังนั้นทำไมลูกจึงยังมีความชุกชอนใด ๆ อยู่อีก? โดยการนำพ้อและการบรรลุผลของลูกไว้เบื้องหน้าของลูกอยู่เสมอ ลูกจะกลับมาไม่สั่นคลอนและมั่นคง และอุปสรรคทั้งหมดจะจบสิ้นลง ลูกมีดีลักแห่งชัยชนะกับลูกจากช่วงเวลาที่ถูกถือกำเนิดมา เพียงแค่ให้ความใส่ใจว่าดิฉันนั้นจะไม่มัววนถูกลบออก ลูกควรมีความกล้าหาญใหม่ๆ ความกระตือรือร้นใหม่ๆ และแผนใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ สร้างเครื่องมือเช่นนั้นสำหรับงานรับใช้โดยที่จะมีความสำเร็จมากขึ้นและมีค่าใช้จ่ายที่น้อยลง ยังคงมีส่วนที่เหลืออยู่สำหรับงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ และดังนั้นเติมช่องว่างนั้น แน่แน่นอนให้มีคุณสมบัติบางอย่างและความใหม่ในทุกโปรแกรม วางแผนการที่จะให้ทุกคนมีประสบการณ์ อัจชะ

พูดกับผู้เป็นครู

ครูมีความติดเทียมกับพ่อหรือไม่? เช่นที่พ่อเป็นครู ในทำนองเดียวกันลูกก็เป็นครูด้วยเช่นกัน และดังนั้นนั่นคือความติดเทียมกันใช่หรือไม่? ลูกจะเรียกบุคคลที่ติดเทียมกันว่าอะไร? เพื่อน ครูเป็นเพื่อนของบัพตาตาด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำความสัมพันธ์ของเพื่อน ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย ความสัมพันธ์ของเพื่อนเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมาก เพื่อนมีความชัดเจนกับกันและกัน พวกเขาจะไม่มี ความชัดเจนกับพ่อแม่ของพวกเขา หากลูกจดจำความสัมพันธ์ของเพื่อนแล้วการฝึกฝนของ “ฉันรับประทานกับท่าน ฉันนั่งกับท่าน ฉันเล่นกับท่าน” จะกลับม่ายง่ายตาย ดังนั้นขอแสดงความยินดีกับเพื่อนทุกคน มีครูมาจากทั้งปันจาบและเดลี ดังนั้นทั้งสองเป็นบราเธอร์และซิสเตอร์ เดลีเป็นบราเธอร์และปันจาบเป็นซิสเตอร์ ปันจาบปรากฏออกมาจากเดลีด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? อัจชะ โอมซานติ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในขณะที่สังเกตดูเกมของสถานการณ์ที่เป็นอันตราย

ไม่ว่าจะมีสถานการณ์ที่เข้ามาทำให้พวกเขาสั่นคลอนมากมายเพียงใด จงกลับมามั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและลูกจะสัมผัสว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นการแสดงหุ่นกระบอก (puppet show) นั่นคือมันไม่ใช่ของจริง สังเกตการเล่นในขณะที่รักษาเกียรติของตนเองไว้ เกียรติที่สูงส่งของยุคบรรจบพบกันคือการเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและอยู่อย่างพอใจ ดวงวิญญาณที่รักษาเกียรติ (shaan) นี้ไว้ จะไม่สามารถมีความทุกข์ได้ (Pareshaan) ของขวัญพิเศษจากบัพตาตาในยุคบรรจบพบกันนั้นคือความพอใจ

คติพจน์: กลับมาสดชื่นแจ่มใสและมีความสุขที่ความสุขในจิตใจของลูกจะสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนบนใบหน้าของลูก

*** โอมซานติ ***